

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 9C/135/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7611212884
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Semanová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2013:7611212884.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudca JUDr. Stanislava Semanová, v právnej veci žalobcu: H. V. K., T. XX.XX.XXXX, H. G., Y. H. XXXX/X, právne zastúpený Mgr. Jurajom Berčom, advokátom so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Zimná 59 proti žalovaným: 1/ I. I.M. K., T. XX.XX.XXXX, H. G., F. Y. X/XX, 2/ I. B., T. XX.X.XXXX, H. G. T. D., N. I.Š. XXXX/XX a 3/ Štefan B., T. XX.XX.XXXX, H. G. T. D., N. I. XXXX/XX, o vrátenie daru takto

rozhodol:

Žalobu zamieťa.

Žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 19. 8. 2011 domáhal od žalovaných v 1. až 3. rade spoločne a nerozdielne úhrady istiny vo výške 6 638,78 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Istinu požadoval od žalovaných titulom vrátenia daru. V návrhu uviedol, že dňa 27. 8. 2003 zo svojho účtu vedenom vo Všeobecnej úverovej banke, a.s. vybral sumu 3 485,36 eur a dňa 2.9. 2003 sumu 3 143,42 eur, ktoré následne vložil na bankový účet žalovanej v 1. rade, resp. žalovaných v 2. a 3. rade. Uvedenú sumu žalovaní použili s najväčšou pravdepodobnosťou na kúpu bytu v G. T. D., N. I. XXXX/XX, do bezpodielového spoluvlastníctva žalovaných v 2. a 3. rade. V čase darovania žalovaná v 1. rade bola jeho priateľkou, manželstvo uzatvorili dňa až 4. 9. 2004. Jeho manželstvo so žalovanou v 1. rade bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č. 7C/162/2009 a to na základe návrhu, ktorý podala žalovaná v 1. rade z dôvodu častých hádok, vzájomného odlúčenia, preto, že sú málo spolu. Tvrdenia žalovanej v rozvodovom konaní boli nepravdivé. Dôvodom rozvodu ich manželstva bola skutočnosť, že žalovaná v tom čase mala blízku známosť s iným mužom. Dôvodom vrátenia daru je aj skutočnosť, že žalovaná v 1. rade ešte počas trvania ich manželstva bez vysvetlenia vymenila zámok na byte, ktorý užívali spoločne, čím mu zamedzila prístup do bytu a odmietla mu vydať jeho osobné i pracovné veci. Okrem toho žalovaná zrušila jeho trvalý pobyt v tomto byte, čím sa v podstate stal bezdomovcom. Vydania svojich osobných vecí a hnutelných vecí v jeho vlastníctve sa musel následne domáhať v súdnych konaniach. Konanie žalovanej v 1. rade podporovali aj žalovaní v 2. a 3. rade, ktorí s ním odmietali rozprávať a vyjadrili sa v tom smere, že môže ísť spať do lesa. Časť osobných vecí a dokumentov mu žalovaná v 1. rade vydala až po dvoch mesiacoch. Ďalšie hnutelné vecí, ktoré sú jeho vlastníctvom a nachádzali sa v tomto byte, vydala až v priebehu súdneho konania vedeného tunajším súdom pod č. 9C/184/2010. Okrem toho žalovaná pred aj po podaní uvedenej žaloby poškodzovala vchodové dvere bytu, ktoré vlastnícky patria žalobcovi. Po tom, čo bol nútený podať návrhy na začatie súdnych konaní, žalovaná v 1. rade iniciovala stretnutie s ním, na ktorom sa zúčastnila aj žalovaná v 2. rade a jeho matka. Žalovaná v 2. rade na stretnutí predložila návrh riešenia celkového vysporiadania medzi ním a žalovanou v 1. rade, podľa ktorej mala byť žalobcovi vyplatená suma (18 265,66 eur (550000,- Sk)). Keďže s touto dohodou súhlasil, vzal svoje návrhy na začatie

konania späť. Následne od žalovanej v 1. rade obdržal návrh dohody, kde žalobcovi mala byť vyplatená už len suma 12 613,69 eur (380 000,- Sk). Žalovaná následne bez upozornenia a výzvy podala návrh na vyporiadanie ich bezpodielového spoluvlastníctva. V návrhu zatajila hnutelný majetok a finančné záväzky nadobudnuté počas ich manželstva. Okrem toho žiadala v tomto konaní vyporiadať aj hnutelný majetok, ktorý nadobudol on pred uzavretím ich manželstva. Dôvodom vrátenia daru je aj skutočnosť, že počas trvania manželstva so žalovanou túžil po deťoch, čo žalovaná odmietla. Pritom dňa 16. 2. 2011 porodila syna, ktorého otcom je jej terajší partner. Je zrejmé, že tento ich vzťah existoval už počas trvania ich manželstva. Tým, že žalovaná zapríčinila rozvod ich manželstva, zapríčinila žalobcovi stav, keď bol emocionálne na dne. Jeho cieľom bola vždy šťastná rodina a výchova detí. Až neskôr pochopil, že všetky kroky žalovanej pred uzavretím manželstva a aj počas neho boli premyslené a ich výsledkom je to, že žalovaná je výlučným vlastníkom zrekonštruovaného bytu, žalovaní v 2. a 3. rade majú vlastný byt a on ostal iba bezpodielovým spoluvlastníkom chaty. Správanie sa žalovanej v 1. rade aj po rozvode ich manželstva bolo v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaná bola v tom čase zamestnankyňou Všeobecnej úverovej banky, a.s., pričom postup tejto banky pri vybavovaní jeho žiadosti o znovu vydanie karty a odklad splátok úveru bol vysoko neprofesionálny. Je zrejmé, že pracovníčky banky boli motivované žalovanou a niekoľkokrát mu poskytli úmyselne mylné informácie. Podobne postupovala žalovaná aj pri plnení povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu, kedy počas obdobia 6 mesiacov úmyselne neplatila toto poistenie a túto skutočnosť mu zatajila. Vystavila ho tak riziku vzniku škody a okrem toho mu rozhodnutím Obvodného úradu v Spišskej Novej Vsi za takéto konanie, ktoré spôsobila žalovaná, bola udelená pokuta. Žalovaná mu tiež odmietala vydať technický preukaz od motorového vozidla. Žalovaná ďalej realizovala drobné stavby na chate, ktorá patrí do ich bezpodielového spoluvlastníctva a to v čase, keď miesto výkonu jeho práce bolo v Bratislave. Žalobcovi pritom tvrdila, že ich výstavbu ohlásila na príslušnom úrade. Toto jej tvrdenie je nepravdivé, keďže v priestupkovom konaní mu bola uložená pokuta za uskutočnenie drobných stavieb bez ohlásenia.

Na pojednávaní žalobca uviedol, že so žalovanou v 1. rade pred tým, než jej poskytol dar sa poznal asi po dobu 7 rokov a v uvedenom čase plánovali spoločnú budúcnosť. Z toho dôvodu v roku 2003 si začali spoločne hľadať byt. Žalovaní v 2. a 3. rade im navrhli pomoc v tom smere, že oni si zakúpia menší 2-izbový byt, aby on so žalovanou v 1. rade mohli žiť v ich 3-izbovom byte. Následne si žalovaní v 2. a 3. rade v júli 2003 zakúpili byt. V auguste 2003 ho žalovaná v 1. rade požiadala o finančnú hotovosť, ktorú podľa jej vyjadrenia mala použiť na nákup hnutelných vecí a rekonštrukciu bytu žalovaných v 2. a 3. rade. Z toho dôvodu žalobca jej poskytol finančné prostriedky a to dňa 27. 8. 2003. Spolu so žalovanou v 1. rade sa v uvedený deň stretli v banke, kde žalovaná aj pracovala. Žalovaná mu pomohla vypísať potrebné doklady, na čo vybral zo svojho účtu hotovosť vo výške 3 485,36 eur. Túto hneď v uvedený deň vložil na jej účet s tým, že doklad vypisovala žalovaná v 1. rade. Následne asi po dvoch dňoch žalovaná v 1. rade ho opäť žiadala o peniaze, ktoré mala použiť ako kompenzáciu rozdielu medzi 2- a 3-izbovým bytom pre svojich rodičov. Preto opätovne vybral zo svojho účtu peniaze vo výške 3 153,42 eur a túto sumu vložil na účet, ktorého číslo vypisovala opäť žalovaná v 1. rade. Žalovanej v 1. rade dal tieto peniaze z dôvodu perspektívnosti ich vzťahu. V tom čase neriešil vlastnícke vzťahy k bytu, kde mali byť použité jeho finančné prostriedky. Vrátenia daru sa domáha aj od žalovaných v 2. a 3. rade z dôvodu, že podľa žalovanej v 1. rade finančné prostriedky mala použiť práve pre nich. Okrem toho vedel, že žalovaní v 2. a 3. rade v tom čase potrebovali finančné prostriedky, keďže vykonávali rekonštrukciu ich nového bytu. Finančné prostriedky, ktorých vrátenia sa domáha získal titulom poskytnutia hypotekárneho úveru. Úver sa teda mal použiť na opravu, resp. rekonštrukciu nehnuteľnosti. Úver splácal on a to ešte pred uzavretím manželstva so žalovanou, ako aj počas neho. Pri zániku ich bezpodielového spoluvlastníctva existoval ešte nesplatený zostatok na tomto úvere. Vo svojej výpovedi ďalej poukázal na to, že až následne, na prelome rokov 2003 - 2004 sa od žalovanej v 1. rade dozvedel, že 3-izbový byt, do ktorého sa nasťahovali, patrí výlučne jej a bol na ňu napísaný už v roku 2002. Je pravdou, že sa cítil byť spoluvlastníkom tohto bytu a to z dôvodu, že ho užíval spoločne so žalovanou v 1. rade a že do bytu investoval finančné prostriedky .

Pokiaľ sa týka dôvodov vrátenia daru žalobca uviedol, že už v roku 2007 ho začala žalovaná v 1. rade vyhadzovať z bytu. V roku 2008 začal pracovať v Bratislave, kde sa dozvedel, že žalovaná v 1. rade má vzťah s iným mužom. V tom čase ešte toto neriešil a až po rozvode manželstva pochopil, že všetko bolo ňou vopred premyslené. Hlavným dôvodom vrátenia daru je skutočnosť, že ešte počas trvania ich manželstva žalovaná vymenila zámok na byte, kde mal všetky svoje osobné veci a taktiež hnutelné veci v jeho výlučnom vlastníctve. V tom čase ani jeden zo žalovaných nedvíhal telefón, nemohol sa vrátiť do

bytu po dobu asi dvoch mesiacov a z toho dôvodu sa nemohol vrátiť ani do práce. V byte mal totiž veci a dokumenty, ktoré nevyhnutne potreboval pre svoju prácu, o čom žalovaná mala vedomosť. Ďalším dôvodom vrátenia daru od žalovanej v 1. rade je, že počas ich manželstva mala mimomanželský vzťah s jej terajším partnerom a nedodržanie dohody medzi ním a žalovanou v 1. rade, pri ktorej bola prítomná aj žalovaná v 2. rade, ohľadom vyporiadania ich spoločného majetku. Žalovaná v 1. rade okrem už uvedeného rozširovala o ňom rôzne nepravdivé veci a snažila sa ho tým postaviť do situácie, že v ich vzťahu je on ten zlý. Dôvodom vrátenia daru od žalovaných v 2. a 3. rade je skutočnosť, že títo odmietli s ním komunikovať a riešiť danú situáciu, ktorá nastala medzi ním a žalovanou v 1. rade.

Žalovaná v 1. rade žiadala návrh v celom rozsahu zamietnuť. Poukázala na to, že zo strany žalobcu nebolo ničím preukázané, že finančné prostriedky, ktorých vrátenia sa domáha, vložil na jej účet, resp. účet žalovaných a že šlo z jeho strany o dar. Okrem toho nepreukázal správanie sa v rozpore s dobrými mravmi. Uviedla, že 3-izbový byt, ktorý začali užívať so žalobcom pred uzavretím ich manželstva, žalovaní v 2. a 3. rade darovali výlučne jej. V uvedenom čase, teda aj pred uzavretím ich manželstva ona ako aj žalobca investovali svoje finančné prostriedky do kúpy hnuteľných vecí. Svojim rodičom, t. j. žalovaným v 2. a 3. rade poskytla finančné prostriedky na kúpu ich bytu vo výške 13 277,57 eur (400 000,- Sk), z čoho suma 8 962,36 eur (270 000,- Sk) jej bola poskytnutá ako úver a zvyšnú časť peňazí mala na svojich účtoch, pričom šlo o jej vlastné nasporené finančné prostriedky. So žalobcom zakupovali spoločne rôzne hnuteľné veci ešte pred tým, než začali bývať v spoločnej domácnosti. Tieto veci niekedy financoval žalobca, niekedy ona. Každý z nich mal svoj samostatný účet. Potvrdila, že v uvedenom období sa uskutočnili aj prevody z jej účtu na účet žalobcu, alebo naopak a to z toho dôvodu, že obaja mali na svojich účtoch v určitých obdobiach debetný zostatok. V uvedenom období mala len jeden osobný účet a asi 3 termínované vklady. Následne, keď začali žiť v spoločnej domácnosti a hospodárili spoločne, kartu od jej účtu mal k dispozícii aj žalobca. Nie je si vedomá toho, aby jej žalobca daroval v tomto období nejakú finančnú sumu a taktiež toho, aby finančné prostriedky daroval jej rodičom. K dôvodom vrátenia daru uviedla, že so svojim terajším partnerom sa poznala v podstate od detstva, avšak bližšie sa spoznali až v priebehu rozvodového konania so žalobcom. Zámok na byte, ktorý užívala spoločne so žalobcom vymenila v deň podania návrhu na rozvod manželstva to z dôvodu, že žalobca sa predtým vyjadroval tak, že jej ublíži, že ju zabije. Bola to forma obrany proti žalobcovi.

Žalovaní v 2. a 3. rade sa na pojednávania vo veci nedostavovali. Svoju neprítomnosť na súde ospravedlnili zo zdravotných dôvodov, súhlasili s pojednávaním aj v ich neprítomnosti. Súd preto poukazujúc na ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti žalovaných v 2. a 3. rade. V písomných podaniach uviedli, že žalobca ich nikdy neinformoval o tom, že im chce poskytnúť akýkoľvek dar. Od žalobcu nikdy žiaden dar neprevzali a nedali súhlas na jeho prijatie.

Vypočutá svedkyňa I. K. - matka žalobcu uviedla, že na základe požiadavky žalobcu v roku 2003 bola s ním dvakrát vo VÚB, a.s., pobočka Spišská Nová Ves. V banke bola aj žalovaná v 1. rade, ktorá vypisovala doklady s tým, že zrejme išlo o výber finančných prostriedkov z účtu žalobcu, ktoré boli následne poukázané na účet žalovanej. V uvedenom období žalovaná totiž stále potrebovala nejaké peniaze s tým, že potrebuje pomôcť svojim rodičom. Bezprostredne v blízkosti žalobcu a žalovanej v 1. rade v banke nebola. Žalobca poukázal žalovanej peniaze po tom, čo ho ona o to požiadala a poukázal ich ako dar, čo tvrdí na základe toho, že žalobca od žalovanej si nič za to nenárokoval. Žalobca a žalovaná v 1. rade sa v roku 2004 nasťahovali do bytu, ktorý predtým rekonštruovali, zariaďovali. Žalobca všetky svoje peniaze použil práve na tento byt. Počas trvania manželstva žalobcu so žalovanou v 1. rade títo nikdy nemali dostatok peňazí. Ona s manželom ich preto finančne podporovali. Na čo tieto peniaze používali, nevie. Má vedomosť o tom, že žalovaná v 1. rade vymenila následne zámok na ich byte, čo sa dozvedela od žalobcu. V byte mal pritom žalobca všetky svoje osobné veci.

Súd vykonal dokazovanie, vypočul žalobcu, žalovanú v 1. rade, svedkyňu, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Žalobca a žalovaná v 1. rade uzavreli dňa 4.9.2004 manželstvo. Podľa vyjadrenia oboch, pred uzavretím manželstva udržiavali vzťah a to po dobu asi ôsmich rokov. V roku 2003 začali plánovať spoločnú budúcnosť a v súvislosti s tým aj spoločne bývanie. Žalovaní v 2. a 3. rade - rodičia žalovanej v 1. rade

v tom čase bývali v 3-izbovom byte a preto navrhli, aby žalobca so žalovanou v 1. rade bývali v ich byte s tým, že oni si kúpia menší 2- izbový byt.

Žalovaní v 2. a 3. rade sa následne stali bezpodielovými spoluvlastníkmi 2-izbového bytu zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX katastrálne územie G. T. D., ktorý získali kúpou v roku 2003. Podľa predloženej kúpnej zmluvy zo dňa 11. 7. 2003 žalovaní v 2. a 3. rade kúpili predmetný byt za dohodnutú kúpnu cenu 18 256,66 eur (550 000,- Sk). Podľa článku IV. kúpnej zmluvy kúpna cena bude uhradená prevodom z účtu kupujúcich na účet predávajúceho v Slovenskej sporiteľni, a.s., pobočka Spišská Nová Ves tak, aby v deň podpísania zmluvy bola úhrada zrealizovaná. Podľa žalovanými predloženého dokladu uvedená kúpna cena, t. j. suma 18 256,66 eur (550 000,- Sk) bola dňa 11. 7. 2003 poukázaná na účet predávajúceho uvedený v kúpnej zmluve. Následne žalobca a žalovaná v 1. rade začali rekonštruovať 3- izbový byt ponechaný žalovanými v 2. a 3. rade.

Dňa 27. 8. 2003 žalobca vybral zo svojho účtu č. 1709060056/0200 vedeného vo VÚB, a. s., pobočka Spišská Nová Ves sumu 3 485,36 eur a dňa 2. 9. 2003 sumu 3 153,42 eur. Uvedené preukázal žalobca predložením výpisu z jeho účtu v danom peňažnom ústave. Z uvedeného výpisu z účtu je zrejmé, že na tento účet žalobcu bol aj poukázaný hypotekárny úver, ktorý bol žalobcovi poskytnutý v celkovej sume 13 277,57 eur (400 000,-Sk). Je tiež zrejmé, že finančné prostriedky, ktoré žalobca vybral z účtu dňa 27.8.2003 a 2.9.2003 pochádzali práve z finančných prostriedkov hypotekárneho úveru, keďže predtým zostatok na účte žalobcu predstavoval sumu 224,07 eur.

Z výpisov z účtu žalovanej v 1. rade bolo zistené, že dňa 2.9.2003 bola na jej účet č. 414647592/0200 vedený vo VÚB, a. s., pobočka Spišská Nová Ves pripísaná suma 3 153,42 eur. Dňa 27.8.2003 nebol na uvedený účet urobený žiaden vklad, zostatok na účte k uvedenému dátumu predstavoval - 917,91 eur (-27 652,97 Sk). Z peňažných ústavov VÚB, a.s., a Tatra banky, a.s., boli vyžiadané správy o vedení účtov žalovaných a zaslanie výpisov z ich účtov v období mesiacov august a september 2003, z ktorých bolo zistené, že na účty žalovaných v 2. a 3. rade neboli v uvedenom období pripísané žiadne väčšie sumy finančných prostriedkov.

Manželstvo žalobcu a žalovaného v 1. rade bolo rozvedené tunajším súdom v konaní vedenom pod č. 7C/62/2009. Rozvodové konanie bolo vedené na návrh žalovanej v 1. rade, pričom manželstvo bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 23. 9. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 20. 10.2009. V návrhu na rozvod manželstva žalovaná v 1. rade uviedla, že spočiatku manželstvo so žalobcom bolo harmonické. Neskôr sa nevedeli takmer na ničom dohodnúť, nedorozumenia neboli schopní ani ochotní riešiť, čo vyústilo do vzájomného odlúčenia. Žalobca na pojednávaní konanom dňa 23.9.2009 ako hlavnú príčinu rozvratu manželstva uviedol skutočnosť, že žalovanej v 1. rade dal ešte pred uzavretím ich manželstva sumu 26 555,14 eur (800 000,- Sk) na rekonštrukciu bytu, ktorý bol na napísaný len na ňu. Podľa vyjadrení žalovanej v 1. rade v tomto konaní, návrh na rozvod manželstva podala na podnet žalobcu, čo žalobca poprel.

Výzvami zo dňa 20. 10. 2009 a 7. 12. 2009 vyzval žalobca žalovanú v 1. rade na vyporiadanie ich bezpodielového spoluvlastníctva, kde okrem iného uviedol, že žalovaná v 1. rade ešte pred uzavretím manželstva nadobudla byt, avšak vzhľadom na okolnosti obstarania bytu pre žalovanú v 1. rade a jej rodičov, vlastnícke vzťahy k tomuto bytu doposiaľ nie sú právne vyporiadané. Ďalej uviedol, že sa cíti byť spoluvlastníkom bytu, ktorý je v katastri nehnuteľností zapísaný vo vlastníctve žalovanej v 1. rade a to vzhľadom na okolnosti kúpy tohto bytu a kúpy bytu jej rodičov. Okrem toho uvedenými výzvami vyzval žalovanú v 1. rade na vydanie jeho osobných vecí z dôvodu, že žalovaná v 1. rade mu výmenou zámku na byte znemožnila ich užívanie.

Žaloba predložil súdu aj dohodu o rozdelení hnutel'ného a nehnuteľného majetku a splácaní dlhov medzi ním a žalovanou v 1. rade, podľa ktorej na celkové vypořádanie záväzkov a pohľadávok má žalovaná v 1. rade zaplatiť žalobcovi sumu 13.000,- eur. Predložená dohoda nie je datovaná ani podpísaná zmluvnými stranami. Ďalej predložil prepis nahrávky zo dňa 6.9.2009 z čoho je zrejmé, že žalovaná v 2. rade žiadala zistiť koľko vložil žalobca na sumu 18 256,66 eur (550 000,- Sk), za ktorú sa kúpil byt, ktoré peniaze mal

zo stavebného sporenia, aby sa v prvom rade vyrovnali pokiaľ sa týka tohto bytu. Z výpovede žalobcu je zrejmé, že nahrávka bola robená bez súhlasu žalovanej v 1. a 2. rade. Z dokladov predložených žalobcom bolo zistené, že na kúpu bytu žalovaných v 2. a 3. rade boli použité finančné prostriedky okrem iných aj vo výške 4 647,15 eur (140 000,- Sk), ktoré podľa vyjadrenia žalobcu boli ním dané žalovaným. Uvedené finančné prostriedky mali byť dané žalovaným dňa 9. 7. 2003. Podľa výpisu z účtu žalovanej v 1. rade bola suma 4 647,15 eur (140 000,- Sk) uvedený deň vložená na jej účet vedený vo VÚB, a. s., pobočka Spišská Nová Ves.

Žalobca v liste adresovanom právnej zástupkyňi žalovanej v 1. rade označenom ako odpoveď na výzvu k sprístupneniu nehnuteľnosti okrem iného poukázal na to, že do bytu žalovanej v 1. rade preinvestoval hypotekárny úver, pričom hodnota investícií do jej bytu predstavuje sumu presahujúcu 29 874,53 EUR (900 000,- Sk). Do bytu investoval finančné prostriedky s prísľubom žalovanej v 1. rade, že bude podielnikom tohto bytu. V žiadosti o anuláciu manželstva adresovanému Cirkevnému súdu Spišského biskupstva dňa 15.1.2012 žalobca okrem iného uviedol aj to, že žalovaní v 2. a 3. rade ho požiadali, aby pre nich zabezpečil 2-izbový byt s tým, že oni jemu a žalovanej v 1. rade prenechajú ich 3-izbový byt, tzn. že obaja sa stanú jeho podielovými spoluvlastníkmi. V tom čase netušil, že jeho finančné prostriedky budú použité na zhodnotenie a nadobudnutie majetku patriaceho len žalovaným. Až po poskytnutí svojich nasporených finančných prostriedkov a finančných prostriedkov z hypotekárneho úveru sa dozvedel, že byt, ktorý mal byť podľa ich prísľubu v jeho podielovom spoluvlastníctve so žalovanou v 1. rade, žalovaní v 2. a 3. rade darovali žalovanej v 1. rade do jej výlučného vlastníctva.

Žalobca súdu oznámil, že dňa 23.1.2012 terajší partner žalovanej v 1. rade N. K. podal na neho trestné oznámenie a poškodil mu motorové vozidlo. Jeho konanie bolo motivované žalovanou v 1. rade s cieľom znížiť jeho spoločenskú vážnosť. Ďalej predložil súdu prehľad jeho oznámení o spáchaní priestupkov resp. trestných činov zo strany žalovanej v 1. rade a N. K.. Z toho bolo zistené, že žalobca oznámenia podal v dňoch 25.2.2012 pre krivú svedeckú výpoveď v správnom konaní, dňa 3.2.2012 podal podnet na prešetrenie N. K., dňa 29.2.2012 oznámenie pre nebezpečné vyhrážanie, dňa 1.3.2012 pre krivé obvinenia, dňa 1.3.2012 pre poškodenie jeho motorového vozidla, dňa 18.3.2012 pre krivé obvinenie. Dňa 2. 2. 2010 podal žalobca na Obvodnom oddelení PZ v Spišskej Novej Vsi trestné oznámenie na žalovanú v 1. rade z dôvodu, že táto od augusta 2009 úmyselne zadržovala technický preukaz od vozidla zn. Š. Q., J. G. XXX H., ktoré je jeho vlastníctvom.

Podľa oznámenia VÚB, a.s., zo dňa 29. 12. 2009 žaloba podal v uvedenej banke sťažnosť na neústretný prístup zamestnancov pobočky v Spišskej Novej Vsi. Podľa uvedeného listu bolo prešetrením sťažnosti žalobcu zistené pochybenie zamestnanca uvedenej pobočky. Listom zo dňa 4. 5. 2010 VÚB ,a.s., oznámila žalobcovi, že spracovanie jeho žiadosti o odklad splátok hypotekárneho úveru zo strany pracovníkov pobočky nebolo predmetné. Zároveň mu bolo oznámené, že podľa ich zistení žalovaná v 1.rade nebola žiadnym spôsobom zainteresovaná do riešenia jeho individuálnych požiadaviek, neexistuje žiadne prepojenie medzi útvarami banky, ktorý žiadosť o odklad splátok posudzoval a žalovanou v 1. rade.

Rozhodnutím Obvodného úradu Spišská Nová Ves, ekonomický odbor č. C/2011/02069 zo dňa 3. 2. 2011 bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 16,60 eur za nesplnenie povinnosti uzavrieť poisťnú zmluvu na osobné motorové vozidlo zn. Š. Q., J. G. XXX H..

Rozhodnutím Krajského stavebného úradu v Košiciach č. 2011/00623 zo dňa 26. 7. 2011 bolo zrušené rozhodnutie Obce Smižany zo dňa 4. 5. 2011, ktorým obec uznala žalobcu vinným zo spáchania priestupku za uskutočnenie niekoľkých drobných stavieb bez ohlásenia stavebnému úradu.

Podľa oznámenia k ohláseniu stavebných úprav zo dňa 11. 11. 2003 adresované žalovanej v 1. rade Mestom Spišská Nová Ves žalovaná v 1. rade dňa 10. 11. 2003 ohlásila na stavebnom úrade drobné stavebné úpravy v byte bytového domu na U. X. I. X/XX D. G. T. D. s tým, že stavebný úrad voči týmto stavebným úpravám nemá námietky. Dňa 21.9. 2004 žalovaná v 1. rade potvrdila svoj súhlas, aby žalobca mal v jej byte trvalý pobyt.

Dňa 8. 12. 2009 bol zo strany žalobcu podaný na tunajšom súde návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva, ktoré konanie bolo vedené pod číslom 1C/230/2009, pričom z dôvodu späťvzatia návrhu bolo toto konanie zastavené uznesením, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17. 3. 2010. V návrhu na vyporiadanie BSM žaloba uviedol, že ešte pred uzavretím manželstva čerpal hypotekárny úver z VÚB, a.s., pričom finančné prostriedky z tohto úveru boli použité na zakúpenie bytu pre žalovaných v 2. a 3. rade, ktorí jemu a žalovanej v 1. rade predali ich 3-izbový byt. Následne však tento byt bez jeho vedomia previedli len na žalovanú v 1. rade. Hypotekárny úver z roku 2003 v celkovej výške 13 277,57 eur (400 000,- Sk) bol použitý jednak ako doplatok na kúpu bytu žalovaných v 2. a 3. rade, ako aj na následnú rekonštrukciu bytu na U. X. I. X/XX, t. j. spoločného bytu jeho a žalovanej v 1. rade. V rámci žalobného petitu navrhol splatenie uvedeného hypotekárneho úveru ním s tým, aby pri rozhodovaní súd zohľadnil ním preinvestované finančné prostriedky do nehnuteľností žalovanej.

Pod číslom konania 4C/238/2009 bolo tunajším súdom vedené ďalšie konanie na návrh žalobcu proti žalovanej v 1. rade, ktorým sa domáhal určenia podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti. Z podaného návrhu žalobcom dňa 21. 12. 2009 bolo zistené, že týmto návrhom žalobca žiadal určiť, že je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti zapísanej na LV XXXX katastrálne územie G. T. D. a to bytu č. 16/5 nachádzajúcim sa v obytnom dome súpisné číslo XXXX, postavenom na parcele č. XXXX a podielu na spoločných častiach a zariadeniach, a to v podiele 1/2-ice. Návrh odôvodnil tým, že spolu so žalovanou v 1. rade ešte pred uzavretím manželstva začali spolu hospodáriť a zaobstarali si predmetný byt, ktorý kompletne prerobili a ktorý zariadil on ešte pred uzavretím ich manželstva z vlastných finančných zdrojov. Po ich vzájomnej dohode spoločne so žalovanou v 1. rade kúpili 2-izbový byt pre žalovaných v 2. a 3. rade, pričom na kúpu tohto bytu boli použité finančné prostriedky, ktoré mal nasporené on formou stavebného sporenia. Okrem toho z hypotekárneho úveru vo VÚB, a.s., časť finančných prostriedkov poskytol taktiež na zakúpenie 2-izbového bytu pre žalovaných v 2. a 3. rade a to z dôvodu, že títo mali previesť svoj 3-izbový byt na žalobcu a žalovanú v 1. rade, ktorý podľa dohody mal patriť do ich podielového spoluvlastníctve každému v 1/2, keďže neboli ešte manželmi. Napriek tejto dohode bol uvedený byt prevedený do výlučného vlastníctva žalovanej v 1. rade. Napriek tejto skutočnosti žalobca v novembri 2003 začal s rekonštrukciou 3-izbového bytu na U. X. I. D. G. T. D.. V návrhu poukázal na to, že ak by sa so žalovanými nedohodol o tom, že predmetný byt bude v podielovom spoluvlastníctve, nebol by investoval svoje vlastné peniaze do bytu, ktorý mu nemal vlastnícky patriť. Zo strany navrhovateľa došlo k späťvzatiu uvedeného návrhu pred začatím pojednávania vo veci a preto bolo konanie zastavené uznesením, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28. 1. 2010.

Tunajším súdom bolo vedené aj konanie č. 4C/153/2011, kde žalobca sa domáhal od žalovanej v 1. rade vydania bezdôvodného obohatenia titulom bezdôvodného užívania hnutelných vecí žalobcu žalovanou v 1. rade. Konanie bolo ukončené schválením zmluvy uznesením zo dňa 3.12.2012

V konaní vedenom tunajším súdom pod č. 9C/184/2010 vedenom na návrh žalobcu proti žalovanej v 1. rade o vydanie veci sa žalobca taktiež vyjadril, že sa cíti spoluvlastníkom 3-izbového bytu a hovoril o investíciách vložených do nehnuteľností vo vlastníctve žalovanej v 1. rade z úveru.

Tunajším súdom je vedené konanie pod č. 2C/57/2011, v ktorom sa žalobca domáha vrátenia daru od žalovanej v 1. rade vo výške 10 111,79 eur, ktoré finančné prostriedky mal darovať žalovanej taktiež v roku 2003 ešte pred uzavretím ich manželstva. Uvedené konanie doposiaľ nie je právoplatne ukončené.

Podľa § 628 ods. 1 Občianskeho zákonníka, darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub s vďakou prijíma.

Podľa § 628 ods. 2 Občianskeho zákonníka, darovacia zmluva musí byť písomná, ak je predmetom daru nehnuteľnosť, a pri hnutelných veciach, ak nedôjde k odovzdaniu a prevzatiu veci pri darovaní.

Podľa § 630 Občianskeho zákonníka, darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo k členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

Žalobca sa žalobným návrhom domáhal od žalovaných vrátenia daru a to finančných prostriedkov, ktoré im mal darovať v roku 2003. Vrátenia daru od žalovaných sa domáhal hlavne z dôvodu, že žalovaná v 1. rade v roku 2009 vymenila zámok na byt, kde predtým spolu žili, odmietla mu z bytu vydať jeho osobné a pracovné veci a odhlásila ho z trvalého pobytu v tomto byte. Ako ďalšie dôvody vrátenia daru od žalovaných uviedol skutočnosť, že žalovaná zadržovala jeho hnutelné veci, ktorých vydania sa musel domáhať súdnou cestou, nedodržanie dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva žalobcu a žalovanej v 1. rade, trvanie vzťahu žalovanej v 1. rade s jej terajším partnerom za trvania ich manželstva a v súvislosti s tým jej zavinenie za rozvod ich manželstva. Ako ďalšie dôvody vrátenia daru uviedol zlý prístup pracovníkov banky, v ktorej žalovaná v 1. rade pracovala, neplatenie zákonného poistenia motorového vozidla zo strany žalovanej v 1. rade a realizáciou drobných stavieb na chate žalovanou v 1. rade bez ich ohlásenia.

Predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu na vrátenie daru je preukázanie, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená platná darovacia zmluva a preukázanie nevhodného správania sa obdarovaného, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Musí ísť pritom o také správanie sa obdarovaného, ktoré s prihliadnutím na všetky okolnosti posudzovanej veci možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov, t.j. musí ísť o porušovanie značnej intenzity alebo o sústavné porušovanie dobrých mravov. Preukázanie uvedených predpokladov v konaní zaťažuje darcu.

Súd sa vzhľadom na uvedené a vzhľadom na tvrdenie žalovaných o tom, že medzi nimi a žalobcom nedošlo k darovaniu, zaoberal v prvom rade otázkou, či zo strany žalobcu došlo k skutočne k darovaniu finančných prostriedkov, ktorých vrátenia sa v tomto konaní domáha, žalovaným v 1. až 3. rade. Darovacia zmluva je zmluvou, ktorou darca prenecháva obdarovanému určitý majetkový prospech bez toho, aby mal na to právnu povinnosť a obdarovaný tento dar prijíma. Základnými znakmi darovacej zmluvy sú teda predmet daru, bezodplatnosť a dobrovoľnosť.

K darovaniu medzi účastníkmi konania malo v danom prípade dôjsť výberom finančných prostriedkov z účtu žalobcu a ich vložením na účet žalovaných. Žalobca v konaní preukázal, že zo svojho účtu v peňažnom ústave vybral celkove žalovanú istinu a to v dňoch 27.8.2003 a 2.9.2003.

Pokiaľ sa týka žalovaných v 2. a 3. rade zo strany žalobcu v konaní nebolo preukázané, aby finančné prostriedky, ktoré vybral v uvedených dňoch zo svojho účtu vložil na účet žalovanej v 2. rade alebo žalovaného v 3. rade. Žalobca sám uviedol, že uvedených žalovaných označil za účastníkov konania z dôvodu, že podľa vyjadrenia žalovanej v 1. rade táto potrebovala finančné prostriedky práve pre nich na rekonštrukciu resp. vyrovnanie ceny ich bytu. Dokazovaním mal súd v konaní preukázané, že žalovaní v 2. a 3. rade kúpili byt a to dňa 11.7.2003. Z dokazovania je tiež zrejmé, že kúpna cena bola zo strany žalovaných v 2. a 3. rade zaplatená predávajúcemu v ten istý deň t.j. 11.7.2003. Kúpna cena tak nemohla byť zo strany žalovaných v 2. a 3. rade uhradená z finančných prostriedkov žalobcu, ktoré vybral z účtu až následne v mesiaci august a september 2003. Pokiaľ sa týka rekonštrukcie bytu žalovaných v 2. a 3. rade súd poukazuje na tú skutočnosť, že žalobca nepreukázal, aby finančné prostriedky, ktoré vybral v uvedených mesiacoch zo svojho účtu boli skutočne použité na rekonštrukciu bytu žalovaných v 2. a 3. rade. Pokiaľ by aj táto skutočnosť bola v konaní preukázaná, neznamenalo by to, že šlo o darovanie finančných prostriedkov zo strany žalobcu žalovaným v 2. a 3. rade. Sám žalobca totiž v konaní uviedol, že priamo pri výbere a vkladaní finančných prostriedkov na účet žalovaní v 2. a 3. rade neboli prítomní, finančné prostriedky vyberal na podnet žalovanej v 1. rade. Žalovaní v 2. a 3. rade ho o finančné prostriedky nežiadali. Okrem toho predmetom daru mali byť finančné prostriedky t.j. hnutelná vec. Pri hnutelných veciach v zmysle citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka sa vyžaduje faktické odovzdanie a prijatie daru. Toto v konaní nebolo preukázané a ako bolo uvedené nebolo preukázané ani vloženie finančných prostriedkov na účty žalovaných v 2. a 3. rade. Pokiaľ by teda aj malo dôjsť k darovaniu medzi žalobcom a žalovanými v 2. a 3. rade čo sa týka finančných prostriedkov, darovacia zmluva by vzhľadom na uvedené, keďže nedošlo k faktickému odovzdaniu veci, musela byť uzatvorená písomne, čo v konaní preukázané nebolo. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a to, že zo

strany žalobcu nebolo v konaní preukázané darovanie finančných prostriedkov žalovaným v 2. a 3. rade súd nepovažoval ich účastnícky výsluch, ktorý je len jedným z dôkazných prostriedkov, za nevyhnutný a návrh žalobcu na vypočutie žalovaných v 2. a 3. rade zamietol.

Pokiaľ sa týka darovania medzi žalobcom a žalovanou v 1. rade dokazovaním v konaní nebolo preukázané, aby suma 3 485,36 eur (105 000,- Sk), ktorú žalobca vybral zo svojho účtu dňa 27. 8. 2003 bola fakticky odovzdaná žalobcom žalovanej v 1. rade alebo vložená na jej účet resp. aby jej bol odovzdaný príkaz na prevod finančných prostriedkov alebo ich výber. Keďže k tomu nedošlo, musela by darovacia zmluva ohľadne tejto sumy byť uzatvorená písomne, čo v konaní preukázané nebolo a napokon to netvrdil ani žalobca. Sumu 3 153,42 eur (95 000,- Sk) vybral žalobca zo svojho účtu dňa 2.9.2003 a v uvedený deň bola aj suma v uvedenej výške vložená na účet žalovanej v 1. rade. Uvedená skutočnosť sama osobe ale ešte neznamená, že uvedené finančné prostriedky boli na účet žalovanej vložené titulom daru od žalobcu. Žalovaná túto skutočnosť poprela. Uviedla, že v uvedenom období so žalobcom už plánovali spoločnú budúcnosť, zariaďovali domácnosť a stávalo sa, že finančné prostriedky z jedného účtu sa presúvali na účet druhého. Aj keď, v prípade uvedenej sumy bolo preukázané, že táto bola vložená na účet žalovanej v 1. rade, súd má za to, že žalobca nepreukázal, že šlo z jeho strany o dar žalovanej. Medzi základné znaky darovacej zmluvy, ako bolo vyššie uvedené, patrí dohoda o bezodplatnosti. Dokazovaním mal súd preukázané, že žalobca nevložil finančné prostriedky na účet žalovanej v 1. rade bezodplatne, ale podľa jeho vyjadrení vo viacerých konaniach vedených tunajším súdom, stalo sa tak na základe dohody o tom, že sa stane podielovým spoluvlastníkom bytu, kde boli predmetné financie použité na rekonštrukciu. Okrem toho žalobca sa sám viackrát vyjadril, že šlo o investície z jeho strany z dôvodu zabezpečenia spoločného bývania so žalovanou v 1. rade. Za týchto okolností preto nemožno hovoriť o bezodplatnosti prevodu finančných prostriedkov z účtu žalobcu na účet žalovanej v 1. rade a teda ani o uzavretí darovacej zmluvy medzi nimi.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a to, že v konaní nebolo preukázané uzavretie platných darovacích zmlúv medzi účastníkmi konania sa súd už nezaoberal dôvodmi vrátenia daru uvádzanými žalobcom a jeho žalobu v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O náhrade trov konania súd rozhodol poukazujúc na uvedené ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. Žalobca v konaní nebol úspešný, jeho žalobný návrh bol zamietnutý a preto mu náhrada trov konania priznaná nebola. O náhrade trov žalovaných súd nerozhodoval z dôvodu, že si náhradu trov konania neuplatnili.

Podľa § 2 ods. 2 veta prvá zákona č. 71/1992 Z.z., ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

Žalobca je pre toto konanie oslobodený od súdnych poplatkov. Súd žalobe nevyhovel a preto k úhrade súdneho poplatku žalovaní neboli zaviazaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).